

L'ARTICLE.

ὁ, ἡ, τὸ

	SINGULAR			PLURAL		
	masc	fem	neutre	masc	fem	neutre
N	ὁ	ἡ	τό	οἱ	αἱ	τά
Ac	τόν	τήν	τό	τούς	τάς	τά
G	τοῦ	τῆς	τοῦ	τῶν		
D	τῷ	τῇ	τῷ	τοῖς	ταῖς	τοῖς

El vocatiu no té article, però apareix sempre acompanyat de la interjecció ὦ que no es tradueix.

FUNCIONS.

El principal valor de l'article és el de **determinar** un sintagma: ὁ ἄνθρωπος (l'ésser humà).

Els substantius que no van acompanyats de l'article es tradueixen sense article o bé amb l'article indeterminat: ἄνθρωπος (ésser humà o un ésser humà).

L'article, però, també pot tenir els següents valors:

-Possessiu: τὸν πατέρα στέργω (estim el meu pare).

-Demostratiu (sol o seguit de la partícula δέ): ὁ δέ (ell), αἱ δέ (elles).

-Distributiu (en el gir ὁ μὲν ... ὁ δέ: l'un ... l'altre/aquest ... aquell).

-Substantivador: pot substantivar qualsevol paraula, grups de paraules o frases.

- Adjectius: ὁ δίκαιος (el just) τὸ ἀγαθόν (el bé)
- Adverbis: οἱ νῦν (els d'ara)
- Grups de paraules: τὰ περὶ ἀγροῦ (les coses al voltant del camp/allò al voltant del camp); ὁ ἐν Δελφοῖς (el que és a Delfos/el de Delfos)
- Participis: ὁ λέγων (l'orador)
- Infinitius: τὸ πλουτεῖν (el fet d'enriquir-se)

LA 2a DECLINACIÓ.

La 2a declinació es caracteritza pel genitiu singular acabat en **ου**.

Està formada per substantius de gènere **masculí i neutre** que presenten desinències diferents pels tres primers casos (nominatiu, vocatiu i acusatiu).

Hi ha també alguns femenins que declinen com els masculins i que només es diferencien per l'article. Aquest serà femení per les normes de concordança.

Les desinències són les següents:

	SINGULAR		PLURAL	
	masc/fem	neutre	masc/fem	neutre
N	ος	ον	οι	α
V	ε	ον	οι	α
Ac	ον	ον	ους	α
G	ου		ων	
D	φ		οις	

ὁ ἄνθρωπος, ου

ἡ νῆσος, ου

τὸ βιβλίον, ου

Els substantius neutres es caracteritzen per tenir la mateixa desinència pels tres primers casos. A més, en plural sempre serà -α, independentment de la declinació.